CÎHAN ROJ

Pênûsa ter

Weşanên Taybet ên Kovara MEHNAME: 5
Sal 2001
Copyright © Cîhan Roj & Kovara Mehname

"Cotê xwe hûr bajo, kûr bajo, dûr bajo"

ZERDEŞT

"Gihayên hewşê bi hewşê tal e"

"Her giha li ser koka xwe şîn tê"

JI FOLKLORA KURDÎ

Naverok

1. Rêgez
2. Çîrokên van deran pir in
3. Pêşgerîn
4. Serma
5. Tamsarkî
6. Robotxwir
7. Delavên latan
8. Qorîçî
9. Bajarê yezdan
10. Şewat
11. Nameya sehneyan
12. Dengê ji destanê
13. Birîndar
14. Leyla
15. Gelî
16. Çîroka şevê
17. Çavên gojîbûyî
18. Çekên herî xurt
19. Sergo
20. Kûrahî
21. Ristên stûr
22. Çemê ji xwêdanê
23. Çavkanî
24. Kela Dêrsim
25. Karesatên tenik
26. Bo melodiyek germ
27. Baskê mirinê ter in
28. Hiş weke dilopên rûn li ser dil diqijile
29. Biçûka berfê
30. Tîna destan
31. Bayê ku kon vegirt
32. Hêviyên zistan
33. Masînaz
34. Bistiyek ji barê min
35. Av tazî dibeziya

RÊGEZ

ku gotin dibe çemê hestan
Jiyan dibe şîrê şêr
Baskên we hevalan
Rûpelên deneşe li asîmanê heftan radixe..

ÇÎROKÊN VAN DERAN PIR IN

Sibeha ku tê de şiyar dibin
me bi heval kirin
"cî ji dilan teng dibe "
me silava xwe
di rengan de veşartiye

PÊŞGERÎN

Quling hatin ji warên hineyî
li ser darên topîn
ji giraniya xêliyên sor
guliyên şkestî
zerva ne

SERMA

Şîretên sor
li kelemekê
xala di bin baskê
        vizikekê de ye.

TAMSARKÎ

Sîevdalê welatê xwe
kilaman bi xwe re
çi qas peyv kuştin
peyvên wek dergûşên xayîz
me ruhê duyemîn
ji yezdanên birçî û dirinde
ne stand
tîna şkestî de
çendî çirûsk firiyan

Robotxwir

dê hûn ji ber cinawirên xwe
ber bi çiyayên azev ve bibezin
hulmek hewa
dê bibe dunya
ji bo we robotxwiran

DELAVÊN LATAN

Pîrejineke hilhizî
di bin zinareke asê de
li ser cilekî gelêrî
aşpervana delavên latan bû
fişekeke dagirkeran..
xwîna wê neqşeke dî li cil zêde kir...

1994

QORÎÇÎ

Henga zarok xwîn vedirêşin
ew bi gotinên qusandî re
çirayê ditemirînin

1994

BAJARÊ YEZDAN

Ku raman dike orîn
Heskîf dike nalîn
hewrên ji çavên bedewan reştir
li gola tî dicivin

1995

ŞEWAT

Ev dixan ji xaniyên cangorî bilind dibe
ne bêhna nanê genim jê tê
ne jî bêhna bijênekên ji dawa mihên
serhedê
reş e
di çavên almastî de
weke marê reş hildikişe

1995

NAMEYA SEHNEYAN

Kal
bi nanê sêlê re
çeqilmastê zozanan vedixwar
kefîka sabûna kartû
çavên pitikê dişewitand
Dayîk
gulî bi melodiyeke xav re dihûnand
sûretê di ava şîlo de
diran diqerisand

1995

DENGÊ JI DESTANÊ

Ji barê gulan bêhna tenik e
li welatê berxwêdêran
kûrahiya dengê dengbêj e
bi Memê Alan destpêkir
bi Nazê û Husa awaz germ kir
di tîna agirê Reşan de
nav li melodiya xwe kir

1996

BIRÎNDAR

Ax ji wê tîtir bû
dilopên biharê lêvên wê
xwîna wê jî ax şil dikir

çendî kanî di canê wê de derbûbûn
hew sosinek di ser hinarikên rû de tewand

1996

LEYLA

dilopên ji ewrên reşeşîn de
datên
ji gola Wanê
silav anîn

1997

GELÎ

geliyê Bedlîsê geliyê Bedlîsê
tu mîna çira di tariyê de diteyîsî

tama sêvên xelatê
berfa serê nemrûdê
dengê çemê te xweş tê
geliyê Bedlîsê
gelyê Bedlîsê
gelî kûr e
deng nade
hêvî dûre
hişk nabe
geliyê Bedlîsê
geliyê Bedlîsê

1996

ÇÎROKA ŞEVÊ

Şev e
Agir ji himbêzan hildibe
çîroka ku hate nivîsandin
ji kevzeyê şîn nermtir e

Şev e
Ji ber çakûçên kawayên ciwan
çirûsk ref bi ref in

1997

ÇAVÊN GOJÎBÛYÎ

Peyvên bi tîna dilê Zîn kelya ne
bi tevî peyvên helbesta sê hezar gundên
şewitandî
xam in
melodî
ji tepîna dilê çivîka di nav nukulên qertel de
nermtirin
xamiya peyvan ji hevokan re bûka du salî ye
peyvên ku wisa xav û xam mane
bo pênûsa ter
wek xofa marê li ser zendên Dehaq
li kolanên biyan cî daye pîrêza
ji Şûrê hz. Elî tûjtir

di nav xumamiya vê şevreşkê de
çavên zarokên gojîmestî
bi tevî peyvên qusyayî
kawîsek di dilqê bêrîvaneke derengmayî de ne

1998

ÇEKÊN HERÎ XURT

We weke cotên pêsîran
zimanê   me parast
di meha çile de
reşikên şiliyê
lehî rakirin

1998

SERGO

Sergo mîna dilê dagirkeran
dîwar lê nayê lêkirin

1998

KÛRAHÎ

Li perava ava şîn
kenê neviyên medan e
Li çiyayê sîpan
beza xezalan e
di mêrga sosinan de
weşa gul û rîhanan e

1998

RISTÊN STÛR

Bilûr careke din deng nade
Reşemî xwe vedişêre
di çavan de dilopên avê bûne teneyên xwê

Reşemî, 1999

ÇEMÊ JI XWÊDANÊ

**ku marek li ber çavê we bi goriyê we de vebide , zarok çavên xwe êdî hîç venakin, dê hûn jî serê mar bikin devê xwe û di nav diranan de parçe parçe bikin û xwe jî
jardadayî bikin**

**çav û madeyê we yê têrxof
va li pêşberî min
li ku ye, dîmenek ji welatê min vedişêre
lê
hûn însanek ji welatê dagirkerî bin
di şerek qirêj de
serên jêkirî di bin potînên însanan de bin
dê hûn jî weke dayîk
bibin bengî darê aştiyê....**

**ji xeynî xwêdana ji kedê diherike
hîç xwîna birîndaran li ser pişta
we
bûbû ewrê reşetarî
we hîç dengê dergûşa li ser sînga
bêcan bihîst
hîç jana têlên tixûbên kaxizî
da dilê we...
çend hêlên we bûye warê "mayîn"an
çendî " Qere lastîk" çiyayên we jî ramûsan
çi ye êk nahêle ziman li we bigere
dayîkên qîzên şevê
li ser kolanên we ne
vêca paceyê ne ji bo
qîrên esrarkêş
ne ji bo dengê hilkehilka tetikvan
ne ji bo hewarên jîna firotî**

ÇAVKANÎ

1.
Li ser bûtên şîlanan sor dixemile
hêşînê tarî azmanî ye
bistîyên ter
weke Edûl , Dewrêş bihewîne
2
Mirovên welatên bindest
dilop in
ji teneyên qevdeyê
Gîhayê di zinaran de bişkivî
3
Ev helbest
morîkeke
bi çiyayên asê dimije

28 rêzber 1999

KELA DÊRSİM

Mamikan- kalan -Dêrsim
wek diya min li ber serê min be
Dêrsimî bû, dayîk bû

weke çîroka dawî
gulên aştiyê
ji hemî çîrokan kir barek
û dîsa da ser milên xwe

ev ziman weke avê çeman e

ji rojên berfanbara 1999an

KARESATÊN TENIK

Wextê lêvên te weke berfîna zozanan dibişkivin
ji çavên te tîrêjên biharê bi rê dikevin
tîrêj bi dilopên qolon ya û araviya laylonê tre
dîwaran hildiweşîne
li ber rezên avdayî dibin destan
li welatê me
hewrên reş di nav ava Dîcle de wenda dibin

1999

BO MELODIYEK GERM

Vebikin
ne hewceyê serî dirêjkirinê ye
hew paceyê vebikin
bila sînga we ya germ hênik bibe
wê quling ji qirşikên sivnikên we
hêlîn avabikin
dilê me li we xweş e
sikakên xemilandî malên azadiyê ne

berfanbar   1999

BASKÊN MIRINÊ TER IN

Pelê cixarê
li ser delavekê
weke kirasê te

av weke kenê te
kuştinê vedişart
tiştê ku te pê nelîst
mirin bû,
hêviyên te germ dikir
û
te ji xwe dûr dixist

çavên bişkivî
biskek bedewe
di nav bablîsokê de
bûye qulingên biharan

tu behr î
xeyalên ku tisî ne
li ser te weke pelên cixarê
çîroka pareyên pelê
quling dixwînin

1999

HIŞ WEKE DILOPÊN RÛN LI SER DIL DIQIJILE

Mirin çend caran derî li te vekiribe
gelo ?
perda dilê te di çi rengî de bûye ?
pêvajoya ku xwîn dadilopî
konê xwe hilweşand
sikakan xeyîdandî kêsim in
niha tu , tilî li ser simbilan
yekî qemer î
kon dîsa li erda xwe digere
tu ku ve diçî
xamiya te de hêvî dê birize

Sal. 2000

BIÇÛKA BERFÊ

Piliyên berfê
bihustek ji serê wê
bilintir
hewrek ji sînga wê
teng û firehtir
xemilandibû
pîliyek weke
azaveke nazenîn

geh xwe li bê mirî
digirt
geh weke birîndarek
xwe ber bi wê ve dikişand
berfê ku dafik xemilandibû
nixwimand

pilî di çavên xwe de kuşt
şapêkê li ser çîpên wê
bibû textik
reng guhrtibû
ziman lê nedizîvirî
peyvan di sîtila dil de
xaxê hevok
û qêrînê de bûn

Sal. 2000

TÎNA DESTAN

Destê ku di kêliyên
merhabayê de
dibin pêtî
dibin ax
û
kulên însan dihewînin
û
dibin xemav
di pênûsa
nivîskara ku
berhemên xwe vedişêre de

Sal. 2000

BAYÊ KU KON VEGIRT

Ger ax dilê te bûya
av hestên te
Te yê şûrê zengarî Vehewan da

Seyên navgund ji bo parçeyên hestiyan
ji te bagerên biçûk diafirînin

Dilê te "dara Dunya yê"!
Ruyê zinara ne
di teriya xwe de
Zemîna te yê şîn
li stuyê min pêçayî

HÊVIYÊN ZÎSTAN

parceyên kincên dînên li beyaran
şitlên havînî ne
min morîka xwe bi biskên avên xayîz
bi dengê xav ve daliqandî ye
ax e hûr diherike
azev e tîr dibare
ez di destê xwe de têjikek
yek royî û dîl
bistiyên bargiran
ber êvaran de cav li terî ye dipişkivin
ji salên cûyî re
xweliya cixarê dijênin
yezdanên bircî
av li rêwiyan sayakî

MASÎNAZ

Masînazek nîvçe
li ser canê zarokekê esmer
di gola gerînek de
dişibe tîrêja awêneya xortek
di bêhna axê de
ji mîha xwê lêketî
revoktir

BISTIYEK JI BARÊ MIN

Cûnek benîştê qusyayî
cend gotinên xama
keriyên di kolanên vemirî de
nanek ketî ye
para seyên pîr

Dengên tirs de
cêrên şivanên bê sikarte
dibin teyrên baskşikestî
li ber cavên pisîkên şermezar!

AV TAZÎ DİBEZİYA

Av tazî dibeziya
ji du cavên li gathayan pişkivî tazîtir
cemek e ji çavkaniyên koçber derbûyî
ber bi axeke azev ve rê dide xwe

refeke çivîk li demsalên wenda digerin
cavê karî xezalan li ser berfa xisik konek
bê stûn e
di pirsên zarokên mediyan de
stûna hevokan ditewe
weke ku cotkarek serhedî dengê reşîlekekê bihîstibe
di şeveke sikesar de dest dirêjî hewrek reşesîn bike
gur bikevin rêyên belekiyên berfê
di jiyaneke xayîz de
refên me
te ji moriyên şîn
çarîkên zîvan
tasên mitriban
gotinên kulek dizî
hin jê mêsên dûdayî bûn
noqî şerbeta tîr bûn
niha tiliya te ya tuneyî
dareke xoxel e li pala çiyayê bi dergîst î

Weşanên Taybet ên Kovara MEHNAME: 5
Sal 2001
Copyright © Cîhan Roj & Kovara Mehname